

عنوان مقاله:

نقد و بررسی نسبیت گرایی در نظریه تعلیم و تربیتی لیپمن در نسبت با نسبیت در هرمنوتیک فلسفی گادامر

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در مسائل تعلیم و تربیت اسلامی، دوره 24، شماره 31 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

قاسم پورحسن - دانشگاه علامه طباطبائی ره

فاطمه صدر - دانشگاه علامه طباطبائی ره

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش این است که به بررسی آن بخش از دیدگاه های لیپمن، که به نسبی گرایی می انجامد و نسبتی با نسبیت اندیشی در هرمنوتیک فلسفی گادامر دارد، بپردازد و به این پرسش پاسخ دهد: «میان نسبیت گرایی در نظریه لیپمن با نسبیت اندیشی در هرمنوتیک فلسفی گادامر چه نسبتی هست؟» مقصود از نسبیت در اینجا، «نسبیت معرفتی» است. این پژوهش به روش توصیفی تحلیلی با بهره گیری از منابع اسنادی و کتابخانه ای، انجام گرفته است. کند و کاو در آثار لیپمن، ما را به این نتیجه می رساند که با وجود نفی نسبیت گرایی از سوی او، دلایلی هست که این گرایش را به عنوان نتیجه اجتناب ناپذیر برنامه فلسفه برای کودکان، اثبات می کند. هم چنین می توان ادعا کرد لیپمن در ارائه نظریه خود از دیدگاه «نسبیت در فهم» هرمنوتیک فلسفی تأثیر پذیرفته است.

کلمات کلیدی:

فلسفه برای کودکان، نسبیت گرایی، نسبیت معرفتی، هرمنوتیک فلسفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1413806>

